

Riksdagen
Uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2015/16:14

Måndagen den 9 november

§ 1 Rättsliga och inrikes frågor
Statssekreterare Lars Westbratt

Information och samråd inför extra möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 9 november 2015

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar Lars Westbratt välkommen per telefon.

Anf. 2 Statssekreterare LARS WESTBRATT:

Det här handlar om migrationskrisen. Morgan Johansson var här hos er i fredags och berättade om det kommande RIF-rådet som äger rum i dag. Han berättade då att ordförandeskapet har som mål att rådet i dag ska anta rådsslutsatser om migrationskrisen. Sedan dess har Coreper träffats två gånger, en gång i fredags och en gång i går kväll, för att diskutera slutsatserna. Ni ska nu ha fått ta del av slutsatserna.

Som ni ser handlar rådsslutsatserna i stora delar om att uppmana medlemsstaterna att använda sig av befintliga instrument och uppmana dem att gå vidare med den inriktning som ligger. Det innebär att ta ett samlat europeiskt ansvar för migrationssituationen. EU:s medlemsstater måste agera solidariskt och hjälpa varandra när asylsystemet är under stort tryck. I enlighet med ståndpunkterna och med migrationsöverenskommelsen mellan regeringen och allianspartierna som antogs den 23 oktober har regeringen fattat två viktiga beslut.

Det första beslutet är att begära en omfördelning enligt det rådsbeslut om 120 000 asylsökande som fattades av rådet den 22 september. Det andra beslutet är att ansöka om pengar ur Amisfonden, det vill säga Asyl-, migrations- och integrationsfonden.

En prioriterad fråga är nu liksom tidigare att jobba för en jämnare fördelning av ansvaret för asylsökande. Det kommer vi att föra fram på rådet.

Det är centralt att få kontroll över situationen med migrationsflödena men samtidigt värna de grundläggande principerna som avser asylrätt och human behandling av flyktingar som finns på rutten.

Vidare är det viktigt att stärka mottagningskapaciteten hos de medlemsstater som utsätts för ett stort tryck för att motverka risk för humanitära kriser samt motverka de stora sekundära rörelser som noterats mellan länderna längs med hela rutten. Det är också viktigt att genomföra de beslut som antagits som gäller den interna omfördelningen och vidarebosättningen. Det operativa stödet med hjälp av bland annat hotspots måste också komma igång.

Utöver verksamheten med hotspots måste kapaciteten stärkas hos aktuella länder så att registrering kan ske vid alla yttre gränser, inte enbart där hotspots har upprättats.

Vi vill uppmana alla medlemsstaterna att agera solidariskt, bistå med personal och utrustning till både Frontex och Easo. Vi menar också att det är viktigt att stärka samarbetet med Turkiet, som spelar en central roll i sammanhanget. Vi välkomnar att man har aktiverat krishanteringsverktyget IPCR och prövat på arbetet att ta fram en samlad lägesbild.

Regeringen välkomnar rådsslutsatserna, särskilt skrivningarna om en permanent omfördelningsmekanism.

Anf. 3 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Först och främst undrar jag om statssekreteraren kan svara på hur regeringen har förhållit sig till migrationsöverenskommelsen när man har tagit fram ståndpunkterna. Vi hade kanske förväntat oss en tydlig återkoppling. Du får gärna berätta lite hur man har förhållit sig till den migrationsöverenskommelsen i ståndpunkterna.

Jag vet att det är korta ledtider men rent generellt kan man säga att ståndpunkten är svag, givet att det var detaljerade ståndpunkter.

I sak anser vi moderater att en av de viktigaste punkterna är att fler ska göra mer. För detta behöver man få till stånd en permanent fördelningsnyckel som också tar hänsyn till det ansvarstagande stater har utövat tidigare. Den permanenta fördelningsnyckeln, eller permanenta omfördelningen, är

mycket viktig. Samtidigt är det naturligtvis viktigt att införliva det man har lovat tidigare när det gäller den tillfälliga omfördelningen. Det välkomnar vi. Jag hoppas att regeringen pushar på för att få till stånd en permanent omfördelning med en fördelningsnyckel som bättre tar hänsyn till det ansvarstagande som har utövats tidigare.

Det råder stora utmaningar just nu när det gäller att upprätthålla Dublinförordningen. Där förväntar vi oss kommentarer och initiativ från Sveriges regering. Jag undrar i så fall vad det är för något.

Dessa hotspots ser ut att bli en realitet. Är det så jag ska tolka detta, det vill säga att det är nu vi fattar beslut om att upprätta dessa hotspots, att det i och med dagens möte blir en realitet? Hur ska vi förhålla oss?

Det vi fortfarande vet lite om i fråga om dessa hotspots är hur de ska se ut. Det kan bli otroligt bra om det blir på rätt sätt, men det kan också bli mycket illa om det blir på fel sätt. Jag vill bara skicka med att vi inte är positiva till att bygga upp nya inhägnade läger där människor förvaras över lång tid utan hopp och framtidstro. Dessa människor måste registreras och få en färdplan, veta var de ska hamna och se ett framtidshopp. Du får gärna kommentera hur dessa hotspots kommer att byggas upp och vad innehållet kommer att bli.

Anf. 4 ESKIL ERLANDSSON (C):

Herr ordförande! Tack för informationen, Lars Westbratt!

Jag börjar med informationen. Ert förslag till svensk ståndpunkt, stycke två, tycker jag bör kompletteras med att alla insatser som EU gör på informationsområdet måste tala om värnandet av mänskliga rättigheter och asylrätten. Informationsinsatser måste få främsta prioritet.

Den andra synpunkten där jag har frågetecken rör, i likhet med vad Ulrika Karlsson sa, punkten 5, det vill säga hotspots. Nu blir jag kanske lite provokativ. Jag tycker faktiskt att innehållet i den punkten liknar läger som byggdes upp för ett par generationer sedan i vår del av världen. Jag hoppas och förutsätter att regeringen agerar på allt sätt så att inte detta blir permanenta läger för människor som söker den frihet vi har i vår del av världen. Som skrivningen är nu går det att göra den tolkning som jag, lite provokativt, har framfört.

Min tredje synpunkt handlar om Turkiet, punkten 13. Jag har frågetecken om hur samarbetet ska fungera. Jag förutsätter att i och med ställningstagandet som förmodligen kommer att ske under dagen att Turkiet inte kommer att betraktas som ett säkert land. Jag vill gärna ha det bekräftat, och jag vill höra en utveckling av samarbetet som åsyftas i punkten 13.

Slutligen vill jag ta upp Dublinförordningen och den beslutade omfördelningsmekanismen. Tills det finns något annat, som jag i och för sig önskar mig, måste det vara så att fattade beslut måste gälla. Nu finns beslut om Dublinförordningen. Det finns en överenskommelse om omfördelning. Tills det finns något annat måste detta gälla.

Jag undrar om regeringen har några funderingar om vad som kan komma i stället för Dublinförordningen, som uppenbarligen inte fungerar.

Anf. 5 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Det är bra att EU ska börja ge information utanför EU om vad som gäller vid ankomst. Det ska naturligtvis vara faktabaserat och inget annat än de värderingar vi står upp för inom EU. Det är bra att det inte bara är människosmugglarna som har patent på information till asylsökande.

Det är också viktigt att EU har markerat att man har en gemensam hållning till asylsökande och att det inte är upp till varje land att självt hantera flyktingströmmarna.

Sedan var det frågan om att förhandla med tredjeländer om ekonomiskt stöd. I samband med återtagandeavtal är det kanske nödvändigt, men vi får vara försiktiga så att vi inte hamnar i en praxis där inga länder kommer att skriva på sådana avtal framöver utan finansiering. Här talas det om Afghanistan, Marocko, Nigeria, Pakistan, Tunisien och Turkiet. Jag vet inte hur stort problemet är eller kan bli, men det är trots allt något som bör tas i beaktande. Likaså när vi talar om more-for-more-principen till afrikanska länder och återtagandeavtal.

Sedan känns det osäkert med Turkiet. Jag har lite svårt att få ihop ett öppnande för visumliberalisering för Turkiet och samtidigt inte anse att landet är säkert. Där vill jag ha en kommentar från statssekreteraren.

Sedan finns det tre punkter där jag kan komma att anmäla en avvikande om jag inte får relevanta svar på mina frågor.

I dokumentet står det att man måste registrera sig när man kommer in i EU. Där kvarstår några frågetecken. När man har registrerat sig, gäller Dublinförordningen eller inte? Vad är det som gäller? Kommer en omfördelning att ske från alla länder där flyktingar kommer in, även landvägen – inte bara via Medelhavet och Grekland?

Den första punkten gällde alltså Dublinförordningen. Det är bra att det finns rådsslutsatser, och det betonas att alla ska registrera sig. Jag anser att regeringen på mötet måste hävda att Dublinförordningen fortfarande gäller. Det går inte att ha ett EU med 500 miljoner medborgare, och samtidigt säger man i EU att det är okej att majoriteten flyktingar åker till Sverige med 9 miljoner invånare. En fördelning måste ske inom EU. Det är också något som Morgan Johansson och statsministern har uttryckt.

Den andra punkten gäller EU:s yttre gränser och säkerhetsaspekter. Jag tycker att regeringen måste betona att få in skrivningar om säkerhetsaspekten i rådsslutsatserna. Det finns inte där nu. Registrering av alla som kommer över EU:s gräns är viktigt för att få kontroll ur ett säkerhetsperspektiv. EU har ett gemensamt Schengensystem och är skyldigt att värna EU:s medborgare inom det systemet. Jag vill ha ett svar från regeringen på frågan om målsättningen är att alla som kommer in över EU:s gränser ska registreras och att det i sådana fall även är ett sätt att bevaka EU:s yttre gräns. Regeringen har varit otydlig i om den tycker att EU ska upprätthålla den yttre gränsbevakningen.

Den tredje och sista punkten handlar om lagliga vägar in. Där har jag tidigare anmält avvikande mening. Det står om vidarebosättningsprogram, men det står ingenting om att kunna söka till exempel humanitärt visum eller om möjlighet till arbetskraftsinvandring. Många söker sig trots allt en ny framtid Europa, så det är också en viktig fråga.

Det var de tre frågor jag hade.

Anf. 6 TINA ACKETOFT (FP):

Jag ska vara kortfattad så att vi inte förlänger mötet. Jag kan till punkt och pricka instämma i det mina kollegor från Alliansen redan har tagit upp. Det är någonting vi alla är konfunderade över, kan jag tänka mig.

Jag skulle återigen vilja trycka på för att vi ska få ett förtydligande. Under punkt 12 talar man om redan planerade

säkra ursprungsländer. Frågan är då om man räknar med Turkiet som ett av de länderna, eftersom det har varit på agendan som ett planerat säkert land. Vi behöver få det tydligt.

Jag skulle också vilja se att regeringen tydligare uttrycker just det Désirée tog upp vad gäller Dublinförordningen. Som det är i dag räcker det nämligen med att åka ned till Malmö station för att se att det finns en korridor genom hela Europa upp till Sverige. Dublinförordningen fungerar inte. Man bör få en tydlig skrivning kring detta – att det är ett krav. Det är ingenting vi kan väja från nu när den egentligen behövs som allra mest.

Över huvud taget tycker jag att det förslag regeringen kommer med är väldigt vagt skrivet. Jag skulle också vilja höra hur man har tagit sin utgångspunkt i den överenskomelse vi gjorde för bara några veckor sedan.

Anf. 7 JOHNNY SKALIN (SD):

Först och främst vill jag säga att vi naturligtvis ställer oss bakom diskussionen om Dublinförordningen. Det går inte att ett litet land som Sverige tar emot en så stor andel av alla människor som söker sig till Europa under den kris som fortgår. Vi står också fortsatt fast vid det vi uttryckte i EU-nämnden i fredags.

Utöver det vill jag dock ställa frågan vad det är man avser när man talar om fördelningsnyckeln. Ska vi ändra fördelningsnyckeln på något sätt, så att Sverige får ta en mindre andel av fördelningen i Europa? Kommer det fortfarande att ske en omfördelning från Europa till Sverige, eller hur man tänkt sig från regeringens sida? Vilken bild finns från riksdagens och Sveriges sida av den frågan? Svaren på dessa frågor är väsentliga för hur vi kommer att ställa oss i just den frågan.

Som jag har nämnt för EU-nämnden tidigare innebär den fördelningsnyckel man tidigare har diskuterat att Sverige kommer att ta emot flera tusentals personer av de 120 000 man har talat om kommer att fördelas genom en tillfällig omfördelningsmekanism. Det sätter ju ett extra stort tryck på Sverige. Nu senast hade vi 10 000 asylsökande under en vecka, och det är fullständigt ohållbart. Vi måste få till en förändring.

Som jag också har nämnt i EU-nämnden tidigare skulle Italien ta emot 340 000 fler människor än tidigare nivåberäkningar, i relation till Sverige om man ser det per capita. Det är också därför jag ställer mig bakom diskussionen om att Dublinförordningen måste gälla. Vad gäller den frågan viker jag mig alltså inte, men jag skulle gärna vilja ha svar på mina frågor.

Anf. 8 JENS HOLM (V):

Jag vill ansluta mig till de frågor som har ställts om Turkiet och huruvida det ska anses som ett säkert ursprungsland. Överlag har vi invändningar mot det nära samarbete man ska ha med Turkiet samtidigt som vi vet att det är ett land som förtrycker minoriteter och så vidare. Jag hoppas att vi får svar på den frågan.

Jag tycker också att det som står i punkt 12 om att ha ett gemensamt system för yttre gränser är olyckligt. Det är någonting Sverige borde motsätta sig, och det vore bra med en kommentar om det.

Jag saknar någonting om lagliga vägar i den svenska positionen. Vi har sett det i tidigare svenska positioner, även om det har varit tunt eller vagt, men nu finns den formuleringen inte med över huvud taget.

Det är bra att Sverige driver på för att fler medlemsländer ska ta sitt ansvar, och vi får hoppas att det händer något konkret på den fronten.

Sedan tycker jag, precis som Eskil Erlandsson var inne på, att dessa liksom tidigare slutsatser saknar humanism. Det måste vara ett mycket tydligare fokus på att rädda liv och inte bara på att skydda EU:s gränser.

Jag skulle även vilja veta vad regeringen anser om det som står om Frontex. Det gäller särskilt punkt 7, där man talar om att utöka Frontex. Det är någonting vi känner oss mycket skeptiska till.

Beroende på vilka svar som kommer återkommer jag med om det blir någon avvikande mening från vår sida.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Nu har jag gett ordet till mig själv.

Jag har ett par frågor om innehållet i resolutionen och hur man ska tolka texten. Jag delar också Eskils oro för att språkbruket hela tiden förskjuts – att man diskuterar allting

som ett problem och att man vill säga till omvärlden: Kom inte till Europa! Det står ju faktiskt uttryckligen på ett par ställen: Kom inte hit! Jag är lite orolig. Om det är den politiken vi ska kommunicera till omvärlden, hur ska vi då bli trodda när vi hela tiden talar om mänskliga rättigheter och utveckling?

Även om det står i artikel 5 att man ska respektera fundamentala rättigheter står det i samma artikel att man ska vidta tvångsåtgärder för en maximal period nödvändig för att uppfylla procedurerna. Om nu någon till exempel skulle vägra ge ett fingeravtryck undrar jag därför om man ska ha dem inlåsta i två år. Proceduren kan nämligen ta två år. Finns det ingen borte tidsgräns där? Jag är också orolig för processen. Hur länge ska man fastna där? Finns det några maxgränser?

Jag är även orolig för detta med gemensam gränsövervakning. Har vi när det gäller detta fått ge oss på något område där vi inte har behövt ge oss förut?

Sedan undrar jag över artikel 17. Det står att man ska informera om olika procedurer samt berätta att det är svårt att komma hit och att det är eländigt för flyktingarna i Europa. Det jag funderar över är följande: "All necessary measures will be taken by Member States to prevent, deter and draw the consequences of such movements and non-cooperation." Vad syftar "such movements" på? Man pratar nämligen inte bara om smugglarna här, utan man pratar om människorna. Man pratar inte bara om människor som har låtit smuggla sig hit, utan man pratar om fem olika punkter.

Jag undrar om *alla* medlemsstater alltså ska vidta *alla* åtgärder för att undvika att folk rör sig. Vad är det för åtgärder man tänker sig, och vad är det för åtgärder man inte tänker sig? Jag tycker faktiskt att det är ganska oklart, och jag skulle vilja veta vad man egentligen menar med dessa meningar.

Anf. 10 Statssekreterare LARS WESTBRATT:

Det var ganska många frågor på en gång. Vi ska se ifall jag kan beta av dem bit för bit. Om man sedan inte tycker att man har fått svar på sin fråga får man hojta till.

Det finns en del frågor om överenskommelsen. Den överenskommelse som slöts mellan regeringen och fyra av oppositionspartierna – Moderaterna, KD, Folkpartiet och

Centern – rörde ju i stor utsträckning interna förhållanden och svensk politik. I några delar berörde den, som jag nämnde, även Sveriges förhållande till EU. Det rörde framför allt omfördelningsmekanismen, och det har även rört att vi ska ansöka om medel – nödbistånd – i den biten.

Det är mycket riktigt, som många också har påpekat, att även frågan om säkra länder ligger med i rådsresolutionen. Det är självklart att vi inte har ändrat oss i detta, och det finns med i överenskommelsen. Vad vi har i ståndpunkterna är egentligen att vi trycker på det vi tycker är det viktigaste instrumentet och det som kommer att vara en stor fråga framöver, nämligen den permanenta omfördelningsmekanismen och hur den ska fungera.

Detta har också med det ni tar upp om Dublinfrågan att göra. Skulle man införa en permanent omfördelningsmekanism som sattes igång skulle Dublinsystemet faktiskt sättas ur spel i den bemärkelsen. Det är ur det perspektivet man tar upp Dublinförordningen i den här delen. Vi har inte ändrat oss när det gäller detta, utan vi vill naturligtvis ha en sådan permanent mekanism. Det är också en fråga som EU-kommissionen driver ganska hårt, men det är klart att det finns många medlemsländer ute i Europa som inte är lika entusiastiska i den frågan.

Hotspots finns till viss del, men de fungerar inte så pass bra som de skulle kunna göra. När man tittar på rådsslutsatsen tycker jag att man ska komma ihåg att det egentligen inte är en ny politik, utan det står i inledningen till rådsslutsatsen att det är en inriktning som baseras på det redan gällande EU-regelverk som finns. Man får i stället se det här som en uppsamling av det som har gjorts och en uppmaning om det som bör göras framöver. Det är alltså inte nya förslag. Detta är dessutom en rådsslutsats; det är inte juridiskt bindande i den bemärkelsen, utan det kräver enhällighet. Det talas om vad som har gjorts och vad som ska göras framöver. Det är så jag tror att man får se på den delen.

När det gäller Turkiets vara eller icke vara bland de säkra länderna är det fortfarande så att det inte har skett någon förändring där. Vi menar att Turkiet inte bör vara med på listan över säkra länder. Däremot behöver man ha ett samarbete med Turkiet. Turkiet är ett viktigt land när det gäller de migrationsströmmar som finns, och för att ha någon form av bättre hantering av och kontroll över situationen är det

viktigt att Turkiet är en part i den diskussionen. Nu är kommissionen med i den diskussionen, och bland annat diskuteras visumfrågorna med Turkiet. Som jag förstår det finns det redan en handlingsväg sedan tidigare när det gäller visumliberalisering och Turkiet. Det är på den vägen EU fortsätter att diskutera.

Detta är inte ett papper som har det utseendet att allt som inte är med i rådsslutsatserna inte drivs på eller inte existerar, utan det som har antagits tidigare finns naturligtvis kvar i de här delarna. Det är likadant med våra ståndpunkter; det går inte att skriva in allting i rådsslutsatserna, utan vi får koncentrera oss på det viktigaste i de delarna. Då kommer den permanenta omfördelningsmekanismen upp som en av de allra viktigaste frågorna.

Alla regler som finns i dag gäller. Det är regeringens absoluta åsikt att de ska gälla tills någonting annat kommer i stället. Alltså ska Dublinförordningen tillämpas med all den kraft den kan tillämpas. Alla människor som kommer ska registreras och Schengen ska upprätthållas. Det är inga nya ståndpunkter eller något backande från regeringens sida, utan det gällande regelverket ska efterlevas och uppfyllas på alla sätt.

Rådsslutsatserna är en uppmaning till alla länder att de ska använda sig av de instrument och de regelverk som finns. Däremot säger kommissionen inte att varje land måste vidta åtgärder, utan man pekar på att det finns ett regelverk och ett antal instrument, och för att klara av den situation som råder ska man använda de olika instrumenten. Det kan naturligtvis skilja från land till land vilka typer av instrument man använder. Gränsmedlemsstaterna bör kanske använda vissa instrument i större utsträckning än de länder som befinner sig innanför EU.

Jag hoppas att jag svarat på det mesta. Ni får hojta till ifall ni inte tycker det.

Anf. 11 ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Tack för redovisningen! Jag saknar lite kommentarer om hur lägren, som jag kallar dem, ska fungera. Hur länge är det tänkt att en asylsökande ska vistas i lägret? Är det under hela den tid som det kan ta att få sin sak prövad och till dess att någon tar emot den som fått

uppehållstillstånd i Europeiska unionen, eller hur länge är det? Vilken funktion ska lägren egentligen ha?

2015/16:14
9 november

Samma sak gäller informationen. Kan vi garantera att den information som ska ges utanför EU-området inte syftar till att avskräcka människor från att komma och söka den asyl som de har rätt att söka och i stället upplysa dem om sakförhållandena så att det inte blir någon sorts avskräckningspropaganda mot att söka sig till Europa?

Anf. 12 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Statssekreteraren kanske ska få svara på den frågan först. Min fråga är lite avhängig av den. Jag väntar också på svaret om hotspots, för det är oerhört viktigt vilket innehåll de har. Det handlar inte bara om formen utan även om innehållet. Det kan bli jättebra, men det kan också bli väldigt dåligt.

Jag utgår från att statssekreteraren hörde vårt tydliga medskick, att det viktiga nu är att upprätthålla Dublinförordningen. Jag instämmer i det som sas av Eskil Erlandsson med flera – jag tror att också Jens Holm var inne på det – att fokus på att rädda liv saknas. Man måste rädda liv samtidigt som man bekämpar smugglare. Det är två ben som man måste stå på. Det hade nog kunnat uttryckas tydligare. Om ingen annan säger det förväntar jag mig att Sverige gör det i diskussionen.

Det är beklagligt att man inte kommit längre när det gäller säkra länder. Det är viktigt att man kommer fram med det rätt så fort, och ännu fortare, och utökar listan relativt snart.

Vi har tidigare lyft fram den permanenta omfördelningen och fördelningsnyckeln. Där har jag anmält avvikande mening. Fördelningsnyckeln måste ta ett bättre avstamp i det ansvarstagande som stater tidigare tagit när det gällt att ta emot asylsökande och flyktingar. Så som fördelningsnyckeln nu ser ut kommer det tyngsta ansvaret att fortsätta att ligga på Sverige och Tyskland. Vi tycker att fler länder måste göra mer.

Om man menar allvar med att fler ska göra mer är fördelningsnyckeln det verktyg vi i dag har. Om regeringen inte aktivt driver frågan om fördelningsnyckeln, och jag kunde inte höra något om det, anmäler vi avvikande mening. Det stämmer med det som vi har gjort tidigare.

Detsamma gäller att öppna för fler lagliga vägar. Där har vi exemplifierat med kvotflyktingar och arbetskraftsinvan-

dring. Det skulle kunna bli en avvikande mening också i det perspektivet, alltså när det gäller att lyfta upp den frågan.

Anf. 13 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Jag blir inte riktigt klok på Dublinförordningen. Jag vill ha in i den svenska ståndpunkten att regeringen kommer att tydligt driva frågan om att Dublinförordningen ska gälla. Sverige upprätthåller själv inte Dublinförordningen genom att vi accepterar att den inte upprätthålls. Man kan åka till Sverige genom alla länder i Europa utan att Dublinförordningen på något sätt upprätthålls. Här måste regeringen agera mer kraftfullt än vad den hittills gjort.

Om jag uppfattat statssekreteraren rätt ska alla registreras när de kommer över EU:s alla olika gränser. Det innebär enligt Dublinförordningen att människor söker asyl på den plats där de kommer in över gränsen till EU. Hur ser EU på det? Det står ingenting om det i handlingarna. Ska man registreras och sedan få fortsätta precis som tidigare till det land man själv vill komma till? Det skulle jag behöva få ett tydligt svar på.

Jag har inte heller fått något riktigt svar på hur Sveriges regering ser på den yttre gränsbevakningen. Det är viktigt att vi har en gränsbevakning eftersom det är en säkerhetsfråga för svenska medborgare men också för EU:s alla övriga medborgare. I annat fall kommer jag att anmäla avvikande mening på den punkten.

Jag instämmer i det som har sagts om hotspots.

De tidigare avvikande meningarna från min sida kvarstår, de om humanitärt bistånd och lagliga vägar in i EU. Jag tycker fortfarande att de frågorna bör drivas på.

Anf. 14 MARIE GRANLUND (S):

Det som statssekreteraren säger är viktigt, att det här är ett dokument med slutsatser. Det innebär inte att alla andra ställningstaganden som vi tidigare gjort helt plötsligt försvinner och inte längre är aktuella. Men just nu är de här frågorna aktuella på RIF-rådet, och då är det bra att man koncentrerar sig på dem, för vi kan ju inte ta upp alla frågor precis hela tiden.

Omfördelningsmekanismen är central, och det är bra att vi där har en uppgörelse. Nu ska också Sverige ingå i den och även andra länder ta ansvar och precis som vi vara motta-

gare. Det är något som regeringen självklart driver aktivt, vilket är mycket bra.

Kvotflyktingar är en annan viktig del, men vad jag förstår är det ett inhemskt beslut hur många kvotflyktingar vi ska ta emot. Det är inte en fråga på rådsmötet. Det är bra om vi håller oss till det som rådet faktiskt ska diskutera.

Anf. 15 JENS HOLM (V):

Vi anmäler avvikande mening. Den anknyter till det som vi har sagt tidigare, i synnerhet på senaste EU-nämnden. Vi vill ha fler lagliga vägar in och tycker att det är olyckligt att Sverige inte tar upp det. Vi motsätter oss systemet med gemensamma EU-gränser, och vi tycker inte att Turkiet är en pålitlig partner att ha det utökade samarbetet med. Dessutom saknar vi i slutsatserna perspektivet att rädda liv och överlag humanismen. Det är huvudpunkterna i vår avvikande mening.

Anf. 16 DÉSIREE PETHRUS (KD):

Jag har en kommentar till Marie Granlund. Det finns en punkt om vidarebosättningsprogram och lagliga vägar. Jag tycker att vi också bör ta upp andra lagliga vägar in i Europa. Det är det perspektivet jag vill fortsätta att hävda. Vi bör utöka möjligheten att söka asyl i EU och också möjligheten att söka jobb och kanske även att studera i Europa.

Jag väntar fortfarande på en kommentar från statssekreteraren, ett förtydligande om vad som händer efter att registrering skett vid gränsen.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Jag ställer samma fråga som Eskil Erlandsson ställde i sitt andra inlägg.

Min första fråga gällde uttrycket ”alla nödvändiga åtgärder”. Har man diskuterat vad det innebär eller är det en indirekt acceptans av taggtrådsstängsel? Jag vill ha ett förtydligande om vad det egentligen betyder. Säger vi ja till taggtrådsstängsel när vi säger ja till det uttrycket?

Anf. 18 Statssekreterare LARS WESTBRATT:

Såsom det är skrivet handlar det om de möjligheter som finns inom gällande regelverk, alltså det som står i inledningen. Här uppmanar ordförandeskapet och kommissionen länderna att använda sig av de instrument som finns

för att få till stånd en bättre migrationspolitik. Det innebär inte att alla länder ska använda sig av det, utan man måste naturligtvis se varje lands behov för sig. Jag tror att man måste se det på det sättet.

Rådsslutsatserna är inte juridiskt bindande. Det är en uppmaning att använda sig av regelverket. Det är också en uppmaning till de länder som är med i omfördelnings-systemet, som är tillfälligt, att nu verkligen komma till skott och genomföra omfördelningen på ett sådant sätt som det är tänkt. Det är dessutom en uppmaning att få till stånd de hotspots som är en nödvändighet för omfördelningen, för att det hela ska fungera på ett bra sätt. Det talas om hotspots, och för att kunna omfördela måste man ha någonstans att samla människor. Vi har tidigare sagt att det är viktigt att hotspots fungerar på ett sådant sätt att det går fort och att de inte blir läger där människor samlas under lång tid.

Sedan har vi de instrument som i dag finns inom regelverket. Det talas om huruvida det till viss del skulle behövas förvarstagande, men även här finns ett regelverk med tidsramar för hur länge man kan hålla människor i förvar. Det är sådana regler som måste följas.

Dublinförordningen handlar om att en person som flyr till Europa ska söka skydd i första säkra land som han eller hon kommer till. För att det ska fungera måste man ha en ordentlig gränsbevakning någonstans. Man måste ha kontroll över de människor som tar sig in från länder utanför EU, vid för-stalandsgränsen. Det har inte fungerat på länge, om ens någonsin. I dag fungerar det ännu sämre än tidigare. När människor inte registreras och man upptäcker dem i något annat land blir det svårt att skicka dem till det land de först tagit sig in i. Det finns ju ingen registrering i den delen.

Sverige har under alla år sagt att det är viktigt att följa det europeiska asylsystemet och det regelverk som finns. Det är ingen ändring där. Vi tycker fortfarande att man måste göra det. Däremot behöver vi kanske titta på systemet i dess helhet på ett annat sätt, och då kommer det permanenta om-fördelningssystemet i fokus. Det är det vi på mötet fokuserar på, det vill säga att få fram det permanenta omfördelnings-systemet så att det fungerar på ett bra sätt och vi kan få en omfördelning.

Självklart måste allt detta göras utifrån perspektivet med mänskliga rättigheter och att stå upp för asylreglerna. Det

står också med i den svenska ståndpunkten att vi värnar dessa delar.

2015/16:14
9 november

Fördelningsnyckeln för det permanenta omfördelnings-systemet har inte börjat diskuteras ännu. Vi har tidigare sagt att det är viktigt att man tar hänsyn till vad de enskilda länderna faktiskt gör och vad Sverige gör på detta område. Det är en sådan fråga som vi tidigare har nämnt, och den ligger fortfarande kvar.

Låt mig slutligen säga att dessa rådsslutsatser antas med enhällighet. Vi har haft två Corepermöten. Det kommer att vara ytterst svårt att från svensk sida lägga in nya texter i ett sådant här dokument när det är så kort tid kvar till att själva rådsmötet ska hållas. Detta ska man vara medveten om. Det handlar lite grann om att vara för eller emot dessa slutsatser. Eftersom det inte är nya frågor som lyfts in utan de har mer karaktären av uppföljning och uppsamling skulle det vara bra om vi inte lade in nya texter i detta rådsslutsatsdokument.

Däremot kommer vi på mötet att säga att vi står bakom säkra länder och så vidare. Men det får föras fram muntligt.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

I fredags hade vi den generella diskussionen, så jag tänkte att dagens möte mest skulle handla om slutsatserna eftersom vi inte hade dem i fredags. Vad vi behöver fatta beslut om är om Sverige kan acceptera slutsatserna trots brister vad gäller förväntningar och de förändringar man önskar.

I många fall vill regeringen förändra åt samma håll som många av partierna här och i några fall åt annat håll.

För att kunna känna säkerhet om vad det är för beslut vi fattar skulle jag vilja att ni tar ställning mer direkt till om ni kan acceptera slutsatserna trots avvikande meningar om vad Sveriges regering borde ha försökt få in tidigare i processen. Den diskussionen hade vi ju till stora delar i fredags.

Anf. 20 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Jag delar inte ordförandens uppfattning att vi hade den diskussionen i fredags. På fredagens möte var regeringens ståndpunkt väldigt mager, och diskussionen var mycket generell med ett spånande hit och dit.

Nu har vi konkreta punkter. Ta till exempel punkt 12 som säger att vi ska bygga upp en gemensamt yttre gränsbevakning. Det har regeringen tidigare varit emot. Så som jag har

uppfattat det av tidigare dokument är detta en ny ställning som hade krävt en diskussion. Att komma och säga ”nu kan ni inte säga något, för det skulle ni ha sagt tidigare” när man inte har lagt fram något tidigare är under all kritik. Det duger inte, regeringen. Bassning! Det är inte okej någonstans.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Regeringen hade inte själv texten, så vad skulle man ha gjort? Jag förstår inte den kritiken.

Däremot förstår jag kritiken vad gäller att det finns saker i detta som vi absolut inte vill ha. Frågan är vad Sverige ska göra åt det. Ska Sverige reagera och agera och försöka ta bort någon text eller inte? Det är väl vad som är möjligt.

Anf. 22 MARIE GRANLUND (S):

Vi tog ingen ställning. Oppositionen tyckte att vi inte skulle ta ställning eftersom vi inte hade några dokument. Som jag sa på mötet tyckte jag att det var helt rimligt. Det fanns inga dokument att ta ställning till. Diskussionen sker därför nu, precis som Ulrika säger.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Det vi behöver göra är att nå fram till ett beslut som alla kan förstå och där vi enat kan tolka vad beslutet är.

Det har refererats till väl kända avvikande meningar, och vad det betyder vet vi. Men nu behöver vi se om regeringen har EU-nämndens mandat att godkänna slutsatserna.

Därefter kan vi ha en förnyad diskussion om huruvida regeringen har gjort tillräckligt för att förändra texten under alla delar av proceduren och göra den så bra som det går.

Det ni i nuläget kan anmäla avvikande mening om när det gäller regeringens aktion framöver är att regeringen särskilt tydligt ska markera att en text ska förändras, att ni inte kan acceptera texten eller att ni kan acceptera den med den kritik ni har.

Anf. 24 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Vi kan återkomma till formaliadiskussionen. Det verkar vara en studsboll som hela tiden kommer tillbaka.

Regeringen har väl ändå suttit vid förhandlingsbordet och vetat om detta. Om man inte har dokument kan man väl vara ärlig nog att lyfta upp det muntligt eftersom det muntliga ordet gäller. Men det var det ingen som gjorde.

Att köpa grisen i säcken kan vi inte göra, så arbetet måste bättras på. Det är regeringens förbaskade skyldighet.

2015/16:14
9 november

Vi står fast vid vår avvikande mening om att fördelningsnyckeln bättre ska reflektera det ansvar länderna tidigare har tagit. Det är avgörande för att fler länder ska göra mer, och det är kritiskt i detta läge.

Vi står även fast vid att fler lagliga vägar behöver öppnas och vid kvotflyktingar och arbetskraftsinvandring. Det är kända ståndpunkter sedan tidigare.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

När du säger ”vi” antar jag att det är de fyra allianspartierna. Jag ser att Eskil nickar. Tina och Désirée får gärna bekräfta.

Anf. 26 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ja, precis. Det vore konstigt om vi inte skulle ha kvar våra tidigare avvikande meningar.

Kristdemokraterna är inte beredda att blockera eller motsätta sig att Sverige antar det dokument som ligger på bordet. Men det är fortfarande mycket otydligt i rådsslutsatserna vad som händer när alla är registrerade. Här hade jag önskat att regeringen ståndpunkt skulle vara: Vi kommer att fortsätta att driva att Dublinförordningen gäller tills det finns något annat.

Även om vi får en omfördelningsmekanism handlar det om 160 000 jämfört med typ 1 miljon personer som kommer till EU, så det är ju inte så att Dublinförordningen kan upphävas i ett endaste nu.

Jag har alltså en avvikande mening när det gäller säkerhetsaspekten. Det är synd att regeringen inte säger att man vill driva den frågan. De tidigare avvikande meningarna om lagliga vägar in i EU kvarstår.

Anf. 27 TINA ACKETOFT (FP):

Jag bekräftar att Folkpartiet står kvar vid sina avvikande meningar. Vi avser dock inte att stjälpas regeringens ståndpunkter, även om jag tycker att ståndpunkterna är väldigt luddigt formulerade. Statssekreteraren har mycket förtjänstfullt redogjort för varför det ser ut som det gör, och hade vi inte haft denna diskussion hade jag varit allvarligt bekymrad. Nu tar jag för givet att det talade ordet gäller och

att det är dessa punkter som regeringen avser att driva aktivt på mötet.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Jens Holm har också anmält avvikande mening. Finns det några frågetecken?

Anf. 29 JENS HOLM (V):

Nej, det gör det inte. Ni hörde ju vad jag sa tidigare.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Anmäler Sverigedemokraterna avvikande mening i enlighet med tidigare?

Anf. 31 JOHNNY SKALIN (SD):

Ja, vi står fast vid det vi sa i EU-nämnden i fredags.

Jag vill återknyta till diskussionen och frågan jag ställde. Om jag tolkar regeringens svar rätt när det gäller omfördelningsnyckeln vill man att Sverige ska få ta del av ett ökat ekonomiskt bidrag från EU.

Det är bra att vi får något slags kompensation för det gigantiska ansvar vi tar, men det var inte den springande punkten för oss. Vi anser att Sverige har tagit emot alldeles för mycket.

När det gäller den omfördelningsnyckel som tidigare har diskuterats har jag sett siffror på uppemot 5 700 personer av de 120 000–160 000 personer som ska omfördelas inom EU. Att Sverige ska öka sin mottagning i ett läge där vi tar emot uppemot 10 000 människor i veckan kan Sverigedemokraterna inte ställa oss bakom.

Jag undrar var de övriga oppositionspartierna, som de kallar sig, står någonstans. Jag har inte fått full klarhet i var de står när det gäller omfördelningsnyckeln. Om de står på samma sida som vi och menar att omfördelningsnyckeln måste ändras så att Sverige inte ska ta emot fler människor än vi redan har gjort kan vi ställa oss bakom den avvikande meningen. Men har de en annan uppfattning har vi en egenlydande avvikande mening.

Låt mig också påpeka att enligt Dublinförordningen ska man söka asyl i det första land man kommer till i Europa. Då är det konstigt att ett land som ligger i nordligaste Europa tar emot i särklass flest asylsökande i hela Europa sett per capita. Även i absoluta tal ligger vi i topp. Det är märkligt när

regeringen säger att Sverige accepterar att Dublinförordningen gäller.

2015/16:14
9 november

Om Dublinförordningen gäller bör man på detta och alla kommande möten ha en diskussion om vad Dublinförordningen är och vad den innebär i praktiken.

Såvitt jag vet kommer många från Tyskland med färja och båt till Sverige. De kommer också från Danmark och en rad andra länder. De har resebiljett från Tyskland, Danmark eller andra länder när de anländer till Sverige. Är de inte registrerade där då? De kommer ju uppenbarligen från ett annat europeiskt land till Sverige med en biljett. Regeringen bör verkligen ta upp en diskussion om detta på det kommande mötet oavsett om det står något om det i rådsslutsatserna eller inte.

Som vi alla är medvetna om krävs det enhällighet för att fatta beslut. Har regeringen och riksdagen en ambition att driva igenom något kan man alltså göra det. Har man en ambition att stoppa något kan man också göra det eftersom det krävs enhällighet.

Jag vet inte hur många gånger jag har försökt förklara för EU-nämnden att när Sverige har möjlighet att blockera har vi bästa möjliga förhandlingsläge. Att då säga att vi inte ska ändra på rådsslutsatserna är märkligt, och jag vill anmäla att jag ser det som ytterst uppseendeväckande.

Så till den svenska ståndpunkten om ett samlat europeiskt ansvar för migrationssituationen. Vi har ett stort problem, men lösningen på problemet är inte att skapa fler problem genom att låta EU ta över detta stora politiska område och kräva en permanent omfördelningsmekanism. Man har ju misslyckats kapitalt med den temporära mekanismen. Hur ska man då lyckas genom att införa en permanent mekanism?

Under finanskrisen såg vi alla vilken enorm maktförflyttning som ägde rum. Så fort det blir en kris ska EU flytta fram positionerna och ta över stora avgörande politiska maktområden. Jag vänder mig starkt mot det.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Snälla du, vi kan väl ta den principiella diskussionen en annan gång.

Anf. 33 JOHNNY SKALIN (SD):

Låt mig då avsluta mitt anförande med att med anledning av detta anmäla avvikande mening.

Anf. 34 Statssekreterare LARS WESTBRATT:

Omfördelningsnyckeln kommer att vara aktuell i och med att den permanenta omfördelningsmekanismen arbetas fram. Det är där omfördelningsnyckeln kommer att komma in.

Den frågan återkommer så småningom, men på detta stadium och i detta dokument kommer det inte lyftas fram hur omfördelningsnyckeln ska se ut.

I den tidigare omfördelning som har gjorts, med de 160 000 människor som ska omfördelas, har det inte funnits någon omfördelningsnyckel. Där har man placerat ut ett antal personer på olika länder och försökt att få ihop det så.

Det är framöver som omfördelningsnyckeln kommer att diskuteras.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

När det gäller omfördelningsnyckeln tror jag att jag kan tolka EU-nämndens vilja ganska tydligt. Jag tror att det finns en enighet kring att alla partier i riksdagen tycker att tidigare mottagande ska ges större vikt än vad siffrorna och diskussionerna har visat hittills. Det håller regeringen också med om, så där finns en enighet.

Det finns dock ett ganska stort antal avvikande meningar. Om jag ska försöka sammanfatta beslutet finns det avvikande meningar anmälda från de fyra allianspartierna på ett par punkter, och sedan finns det en avvikande mening från Vänsterpartiet och en avvikande mening från Sverigedemokraterna. De är oliklydande.

Alla dessa avvikande meningar handlar om att regeringen ska fortsätta jobba för textförändringar. Det är helt självklart att Sverige kan ändra i texterna fram till allra sista minuten; det vet vi allihop. Det går. Det blir svårare ju närmare beslutsdatum man kommer, men det går. Det är klart att det blir svårare ju mindre styrka man har med sig i rådet – det fattar alla. De avvikande meningarna är dock ett uttryck för att vi verkligen vill att Sverige ska satsa på detta. Det är uppenbart och begripligt.

Vad jag däremot skulle vilja ha som beslut och vilket jag har upplevt hittills under mötet är att det finns en majoritet

för att, även om regeringen trots att man försöker inte lyckas göra de förändringar folk har deklarerat, ändå acceptera regeringens arbete med att i någon form godkänna dessa slutsatser inom ramen för vad vi har sett hittills. Om det finns protester mot det vill jag höra dem nu.

2015/16:14
9 november

Anf. 36 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Vi har anmält avvikande mening därför att vi vill att fördelningsnyckeln ska in nu och att den ska innebära ett bättre beaktande av det ansvarstagande man tidigare visat i den permanenta omfördelningen. Sedan blandar ordföranden in den tillfälliga fördelningen och att den inte har någon fördelningsnyckel. Nej, det var just det vi lyfte fram tidigare. Då valde vi att inte blockera.

Problemet är att den tillfälliga omfördelningen inte har någon fördelningsnyckel. Hade den haft en fördelningsnyckel hade den varit vägledande och praxisbildande nu. Då hade det varit mycket lättare, och då hade vi velat att fördelningsnyckeln skulle ha sett ut på det sätt vi har framfört tidigare. Vi har alltså anmält avvikande mening därför att vi vill att detta aktivt ska drivas nu. Det gäller nämligen att vara på tårna.

I de övriga delarna har vi inte blockerat någonting när det gäller att öka processen för att bekämpa smugglare och så vidare. Vi har fört in muntligen här, som ett medskick, att vi tycker att man ska fokusera på att rädda liv, att det vore bra om det kom med i rådsslutsatserna och att vi utgår ifrån att regeringen driver det och så.

Lycka till i många delar! Vi har dock anmält avvikande mening om fördelningsnyckeln, lagliga vägar, arbetskraftsinvandringen och kvotflyktingar.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Det är tydliggjort.

Även de som inte anmäler avvikande mening vad gäller fördelningsnyckeln, till exempel sådana som jag, tycker att den ska ändras. Jag önskar regeringen lycka till med det.

Anf. 38 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Jag behöver förtydliga när det gäller yrkandena. Jag har sagt att jag förstår att det inte går att ändra i alla texter men att jag ändå har tre krav när det gäller vad regeringen ska driva. Ett är detta med lagliga vägar in i den text som handlar

om vidarebosättningsprogram. Det andra är att hävda Dublinförordningen; det finns inte ett ord om Dublinförordningen där man talar om registrering av flyktingar. Det tredje är att, i de texter där det står att det är viktigt att registrera flyktingar, även föra in att detta är en viktig säkerhetsaspekt för EU:s medborgare.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Då är det tydligt.

Då finner jag att samtliga partier utom Miljöpartiet och Socialdemokraterna har anmält avvikande meningar. De är oliklydande i många delar men inom Alliansen i stora delar samstämmiga, enligt vad partierna har deklarerat. Trots detta finns det stöd för regeringens ståndpunkt och arbetet med dessa slutsatser.

Därmed kan vi avsluta mötet, om inte Lars Westbratt vill kommentera.

Anf. 40 Statssekreterare LARS WESTBRATT:

Nej, det är bra.

Anf. 41 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vill gärna kommentera en sak. Jag vill bara klargöra att vi inte ställer oss bakom Moderaternas avvikande mening om fördelningsnyckeln om det bara handlar om att bättre tillgodose svenska intressen. Som jag ser på de svenska intressena räcker inte det för oss, utan EU måste fullt ut tillmötesgå de svenska intressena. Det kan inte ligga i Sveriges intresse att över huvud taget ta emot människor genom omfördelningsnyckeln när Sverige tar emot den största andelen per capita i hela EU.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Då är det tydliggjort.

Jag påminner alla om att vårt nästa möte är redan kl. 9 i morgon. Det gäller Europeiska rådet, och statsministern är med. Jag vill också påminna om att Revisionsrätten presenterar sin årsrapport torsdagen den 12 november kl. 11. Anmäl er gärna!

Då avslutar vi mötet. Tack så mycket!

Innehållsförteckning

2015/16:14
9 november

§ 1 Rättsliga och inrikes frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statssekreterare LARS WESTBRATT	1
Anf. 3 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	2
Anf. 4 ESKIL ERLANDSSON (C).....	2
Anf. 5 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	3
Anf. 6 TINA ACKETOFT (FP)	4
Anf. 7 JOHNNY SKALIN (SD).....	4
Anf. 8 JENS HOLM (V).....	5
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 10 Statssekreterare LARS WESTBRATT	6
Anf. 11 ESKIL ERLANDSSON (C).....	7
Anf. 12 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	8
Anf. 13 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	8
Anf. 14 MARIE GRANLUND (S).....	9
Anf. 15 JENS HOLM (V).....	9
Anf. 16 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	9
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 18 Statssekreterare LARS WESTBRATT	9
Anf. 19 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 20 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	11
Anf. 21 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 22 MARIE GRANLUND (S).....	11
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 24 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	12
Anf. 25 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 26 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	12
Anf. 27 TINA ACKETOFT (FP)	12
Anf. 28 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 29 JENS HOLM (V).....	13
Anf. 30 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 31 JOHNNY SKALIN (SD).....	13
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 33 JOHNNY SKALIN (SD).....	14
Anf. 34 Statssekreterare LARS WESTBRATT	14
Anf. 35 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 36 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	15
Anf. 37 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 38 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	15
Anf. 39 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 40 Statssekreterare LARS WESTBRATT	16

2015/16:14
9 november

Anf. 41	JOHNNY SKALIN (SD)	16
Anf. 42	ORDFÖRANDEN	16